

СЕКЦІЯ 3

ДЕРЖАВНІ ІНСТИТУТИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Дорошенко Р.Г.

(наук. кер. – доц. Ткаченко А.В.)

*студент VI курсу природничого факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В.Г.Короленка*

СПЕЦИФІКА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ ПЕНСІОНЕРАМ НА БАЗІ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ

Освіта є основою інтелектуального, культурного, духовного, соціального, економічного розвитку особистості суспільства, нації і держави, наповнення їх інтелектуального, духовного та економічного потенціалу.

Освіта процес і результат вдосконалення здібностей і поведінки особистості, при якому вона досягає соціальної зрілості та індивідуального зростання.

Освіта як економічна галузь представляє собою сукупність установ та організацій, які здійснюють освітню діяльність, їх основною метою є створення і реалізація освітніх послуг.

Значимість навчання дорослих постійно зростає як в Україні, так і в світі. Практично нема країни, яка б не завдячувала такому навчанню своїм технологічним, соціально-економічним, культурним прогресом і не пов'язувала б з ним своє майбутнє. Вкрай важлива роль відводиться цій системі в прогнозах соціального розвитку. В Україні актуальність цього питання викликана необхідністю навчання персоналу підприємств, установ, організацій, зокрема безпосередньо на виробництві, а також потребою професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації безробітних.

Нові форми навчання дорослих пенсійного віку – університети третього покоління (віку) – набули популярності у всьому світі [1]. Це освітні установи або навчальні центри для літніх людей. Для України ж характерне їх діяльність на базі територіальних центрів соціального обслуговування, що обумовлює свої специфічні особливості в правовому полі.

Так, Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ожтябрьської районної у м.Полтаві ради у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента

України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства соціальної політики України, актами інших центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також Положенням про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Октябрської районної у м. Полтаві ради [3]. Сам процес надання освітніх послуг пенсіонерам відбувається на принципах адресності та індивідуального підходу, доступності та відкритості, добровільного вибору отримання чи відмови від надання освітніх послуг, гуманності, комплексності, максимальної ефективності використання бюджетних та позабюджетних коштів, законності, соціальної справедливості, забезпечення конфіденційності (якщо особа цього бажає), дотримання стандартів якості, відповідальності за дотримання етичних і правових норм [3].

В плані надання освітніх послуг територіальний центр повинен:

- забезпечувати надання якісних соціальних послуг, відповідні умови для навчання, ефективну організацію надання послуги;
- розробляти та впроваджувати нові програми розвитку та навчання відповідно до потреб слухачів;
- враховувати думку слухачів при визначенні часу навчання, формуванні навчальних груп.

Серед специфічних особливостей розподілу фінансів, то процес навчання фінансується за рахунок коштів, що виділяються з місцевого бюджету на утримання Територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) управління праці та соціального захисту населення Октябрської районної у м. Полтаві ради, коштів благодійних фондів, підприємств та організацій різних форм власності, приватних підприємств та ін. Факультети очолюють викладачі-волонтери, що є досить незвичним для сфери надання освітніх послуг. Територіальний центр забезпечує безоплатне в обсягах, визначених державними стандартами, соціальне обслуговування (надання соціальних послуг), зокрема і соціально-педагогічних [3].

Для розвитку матеріально-технічної бази та благоустрою можливе використання допомоги підприємств, організацій, релігійних конфесій, благодійних об'єднань та окремих громадян, кошти отриманих на виконання програм направлених на соціальний захист населення та від діяльності структурних підрозділів територіального центру [2].

Таким чином, надання освітніх послуг пенсіонерам має власні специфічні правові особливості, обумовлені інноваційною сферою діяльності. Тому для найефективнішого правового регулювання необхідно максимально використовувати досвід зарубіжних країн в даній галузі, модернізувати освітні програми та підвищити рівень фінансування територіальних центрів.

Література:

1. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 № 280/97 [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/page4>

2. Закон України «Про соціальні послуги» від 19.06.2003 № 966-IV [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/966-15>

3. Положення про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ожтябрської районної у м. Полтава ради.

Калініченко Ю. Г.

(наук. кер. – ст.викл. Блоха Я.Є.)

*студент III курсу історичного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В.Г. Короленка*

ПОНЯТТЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Чинне національне законодавство України на жаль не містить розгорнутого визначення терміна «моральна шкода». Лише згадується про моральну шкоду у Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р.: «Моральна шкода – шкода, яку заподіяно особистим немайновим правам суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та яка призвела або може призвести до збитків, що мають матеріальне вираження» [1] та у Законі України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянинуві незаконними діями органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури і суду» від 1 грудня 1994 р. «Моральною шкодою визнаються страждання, заподіяні громадянинуві внаслідок фізичного чи психічного впливу, що призвело до погіршення або позбавлення можливостей реалізації ним своїх звичок і бажань, погіршення відносин з оточуючими людьми, інших негативних наслідків морального характеру» [2].

Пункт 3 постанови Пленуму Верховного суду України «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» від 31 березня 1995 р. № 4 містить більш чітке визначення моральної шкоди, але постанова Пленуму є підзаконним нормативно-правовим актом. Відповідно до цієї постанови: «...під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб» [3].

Згідно з чинним законодавством моральна шкода може полягати, зокрема у приниженні честі, гідності, престижу або ділової репутації, мо-